

ORDIN nr. 95 din 2 aprilie 2007 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală

Văzând Referatul de aprobare nr. 70.344 din 23 februarie 2007, întocmit de Direcția de control și coordonare a activității farmaceutice veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. [42/2004](#) privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [215/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. [130/2006](#) privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, **președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor** emite următorul ordin:

Art. 1

Se aprobă Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [82/2005](#) pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele lor, precum și al reziduurilor de medicamente de uz veterinar în produsele de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 și 832 bis din 14 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4

Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 96/23/CEE privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) L 125, 23.05.1996, p. 10, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva Consiliului 2006/104/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) L 363, 20.12.2006, p. 352 - 367, și preia prevederile Deciziei Comisiei 97/747/CE care fixează nivelurile și frecvențele de prelevare a probelor prevăzute de Directiva Consiliului 96/23/CE pentru supravegherea anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în anumite produse de origine animală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) L 303, 6.11.1997, p. 12, și ale Deciziei Comisiei 98/179/CE ce stabilește reguli detaliate pentru prelevare oficială de probe pentru supravegherea anumitor substanțe și reziduuri ale acestora la animale vii și produse de origine animală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) L 65, 5.03.1998, p. 31.

Art. 5

Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

..****..

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Avram

ANEXĂ:

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR din 2 aprilie 2007 privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor stabilește măsuri pentru monitorizarea substanțelor și a grupurilor de reziduuri menționate în anexa nr. 1.

Art. 2

(1) În sensul prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, următorii termeni se definesc astfel:

a) substanțe sau produse neautorizate - substanțele sau produsele a căror administrare la animale este interzisă în baza legislației comunitare;

b) tratament ilegal - administrarea la animale a substanțelor sau produselor neautorizate ori utilizarea de substanțe sau produse autorizate în baza legislației comunitare, dar aplicate în alte condiții decât cele stabilite de legislația comunitară ori, după caz, de legislația națională;

c) reziduu - rest de substanțe sau metaboliții substanțelor cu acțiune farmacologică și al altor substanțe transmise la produsele de origine animală care pot constitui factori de risc pentru sănătatea umană;

d) autoritate competentă - Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sau orice autoritate căreia i-a fost delegată o astfel de competență;

e) probă/contraprobă oficială - eșantionul prelevat de autoritatea competentă în scopul decelării și confirmării reziduurilor sau substanțelor menționate în anexa nr. 1;

f) laborator aprobat - laboratorul aprobat de autoritatea competentă pentru examinarea de probe oficiale pentru decelarea și identificarea reziduurilor;

g) animal - orice animal din speciile prevăzute de Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. **580/2002**, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/425/CEE;

h) lot de animale - un grup de animale din aceeași specie și de aceeași vârstă, crescute în aceeași exploatație, în același timp și în aceeași condiții de creștere;

i) substanțe betaagoniste - grupă de substanțe cu acțiune specifică la nivelul receptorilor adrenergici din structura musculară a cordului, pulmonilor și uterului.

(2) Pentru ceilalți termeni se aplică definițiile din Norma sanitară veterinară privind interzicerea utilizării în creșterea animalelor de fermă a unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor betaagoniste, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. **199/2006**, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 1 septembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 96/22/CE.

☐ **CAPITOLUL II: Planul de supraveghere pentru controlul reziduurilor sau substanțelor**

☐ **Art. 3**

Supravegherea lanțului de producție a produselor de origine animală și a produselor primare trebuie să fie efectuată în conformitate cu prevederile prezentului capitol, în scopul detectării reziduurilor și substanțelor enumerate în anexa nr. 1 la animalele vii, în fecale și în lichidele biologice ale acestora, în țesuturile și produsele de origine animală, în furaje și în apa de băut.

☐ **Art. 4**

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor coordonează efectuarea inspecțiilor prevăzute de prezentul capitol pe întreg teritoriul României.

☐ **(2)** Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este responsabilă de:

a) elaborarea planului prevăzut la art. 5 pentru a permite departamentelor competente să efectueze inspecțiile planificate;

b) coordonarea activităților departamentelor centrale sau regionale responsabile pentru supravegherea și controlul reziduurilor. O astfel de coordonare se extinde asupra tuturor departamentelor care participă la prevenirea utilizării frauduloase de substanțe sau de produse interzise în creșterea animalelor;

c) culegerea informațiilor necesare pentru evaluarea mijloacelor utilizate și a rezultatelor obținute în urma aplicării măsurilor prevăzute de prezentul capitol;

d) transmiterea informațiilor și rezultatelor prevăzute la lit. c), inclusiv a rezultatelor anchetelor efectuate, către Comisia Europeană, nu mai târziu de data de 31 martie a fiecărui an.

(3) Prezentul articol nu afectează regulile specifice, aplicabile în supravegherea și controlul nutriției animalelor.

☐ **Art. 5**

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor transmite Comisiei Europene planul ce stabilește măsurile naționale care trebuie să fie implementate pe durata anului în care a fost inițiat planul, precum și orice actualizare ulterioară a planurilor aprobate, în conformitate cu procedura comunitară, pe baza experienței anului sau anilor precedenți, până la data de 31 martie a anului în care se face actualizarea.

☐ **(2)** Planul menționat la alin. (1) trebuie:

a) să stabilească grupele de reziduuri sau de substanțe, pe specii de animale, ce urmează a fi analizate în conformitate cu anexa nr. 2;

☐ **b)** să precizeze procedurile de detectare a prezenței:

(i) substanțelor menționate la lit. a) la animale, în apa de băut și în toate locurile unde sunt crescute sau ținute animalele;

(ii) reziduurilor de substanțe menționate, la animalele vii, în fecale și lichidele biologice, precum și în țesuturile și produsele de origine animală: carne, lapte, ouă și miere;

c) să se conformeze regulilor de prelevare și nivelurilor stabilite în anexele nr. 3 și 4.

☐ **Art. 6**

(1) Planul trebuie să respecte frecvența și numărul de prelevări menționate în anexele nr. 4 și 5.

(2) Reexaminarea grupelor de reziduuri care trebuie detectate în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 și determinarea frecvenței și numărului de recoltări de probe referitoare la animalele și la produsele menționate la art. 3 și care nu sunt stabilite de anexele nr. 4 și 5 se efectuează în conformitate cu procedura comunitară.

☐ **Art. 7**

Planul inițial trebuie să ia în considerare situația specifică din România și să precizeze în mod special:

a) legislația referitoare la utilizarea substanțelor enumerate în anexa nr. 1 și, în particular, prevederile referitoare la interzicerea, autorizarea, distribuirea, punerea pe piață a acestora și regulile care reglementează administrarea lor, în măsura în care o astfel de legislație nu este armonizată;

b) infrastructura departamentelor: se menționează în special tipul și importanța serviciilor participante la implementarea planului;

c) o listă a laboratoarelor aprobate, indicându-se capacitatea acestora de prelucrare a probelor;

d) limitele de toleranță naționale aprobate pentru substanțele autorizate, atunci când nu au fost stabilite în baza Regulamentului Consiliului 2377/90/CEE ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală și a Directivei Consiliului 86/363/CEE, transpusă în legislația națională prin Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. **23/2007**, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 26 februarie 2007;

e) lista substanțelor care se identifică, metodele de analiză, precum și standardele pentru interpretarea rezultatelor, iar în cazul substanțelor menționate în anexa nr. 1, numărul de prelevări efectuate și justificarea acestui număr;

f) numărul probelor oficiale care se recoltează corelat cu numărul animalelor tăiate din specia respectivă în anii precedenți, conform frecvenței și nivelurilor de prelevare prevăzute în anexa nr. 4;

g) detalii ale normelor privind recoltarea probelor oficiale și, obligatoriu, cele care se referă la indicațiile care trebuie să figureze pe probele oficiale;

h) măsurile stabilite de autoritățile competente referitoare la animalele sau produsele la care au fost detectate reziduuri.

Art. 8

(1) Planul inițial trimis conform art. 5 alin. (1) este examinat de Comisia Europeană pentru a constata dacă se conformează Directivei Consiliului 96/23/CE, transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor. La solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor modifică sau completează acest plan astfel încât acesta să fie conform.

(2) Pentru a se ține cont de evoluția situației într-un anumit stat membru sau în una dintre regiunile acestuia, de rezultatele anchetelor naționale sau ale constatărilor efectuate conform art. 16 și 17, la cererea statului membru respectiv ori din proprie inițiativă, Comisia Europeană poate hotărî, în conformitate cu procedura comunitară, aprobarea unei modificări sau a unei completări a planului aprobat anterior conform procedurii comunitare.

(3) Modificările anuale ale planului inițial comunicat Comisiei Europene de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în baza rezultatelor la care se referă art. 4 alin. (2) lit. d), sunt trimise de Comisia Europeană celorlalte state membre, după ce Comisia Europeană a stabilit conformitatea acestuia cu Directiva Consiliului 96/23/CEE transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(4) În situația în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor primește de la Comisia Europeană modificările anuale ale planurilor inițiale trimise de alte state membre, are la dispoziție 10 zile lucrătoare de la

primirea acelor modificări, în care informează Comisia Europeană despre orice comentarii.

(5) La fiecare 6 luni, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană și celelalte state membre în cadrul Comitetului Permanent Privind Lanțul Alimentar și Sănătatea Animală despre implementarea planului aprobat conform alin. (1) și (2) sau despre evoluția situației. Nu mai târziu de data de 31 martie a fiecărui an, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trimite Comisiei Europene rezultatele planului de detectare a reziduurilor și substanțelor, precum și măsurile de control.

(6) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să transmită Comisiei Europene rezultatele planului de detectare a reziduurilor și a substanțelor, precum și măsurile de control, pentru prima dată, până la 31 martie 2008.

(7) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor face public rezultatul implementării planului.

☐CAPITOLUL III: Autocontrolul și coresponsabilitatea operatorilor

☐Art. 9

(1) Exploatațiile care comercializează animale de fermă și persoanele fizice sau juridice care comercializează astfel de animale se înregistrează la autoritățile competente și se angajează să respecte reglementările naționale și comunitare, în special prevederile stabilite la art. 5 și 12 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. **580/2002**.

(2) Proprietarii sau responsabilii unităților de prelucrare inițială a produselor primare de origine animală trebuie să ia în cadrul programului de autocontrol toate măsurile necesare pentru ca:

a) să nu se accepte în cursul livrărilor directe sau prin intermediari decât acele animale pentru care producătorul este în măsură să garanteze că au fost respectați timpii de așteptare;

b) să se asigure că animalele de fermă sau produsele introduse în unitate nu prezintă depășiri ale limitelor maxime de reziduuri admise și că nu prezintă nicio urmă de substanțe sau de produse interzise.

(3) Producătorii sau persoanele responsabile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să pună pe piață numai:

(i) animale la care nu s-au administrat substanțe sau produse neautorizate ori care nu au făcut obiectul unui tratament ilegal în sensul prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor;

(ii) animale la care, atunci când au fost administrate produse sau substanțe autorizate, au fost respectate perioadele de așteptare prescrise pentru aceste produse ori substanțe;

(iii) produse care provin de la animalele menționate la pct. (i) și (ii).

(4) În cazul în care un animal este dus la o unitate de transformare primară de către o persoană fizică sau juridică, alta decât proprietarul, obligațiile enunțate la alin. (3) revin acestuia din urmă.

(5) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), (2), (3) și (4), fără a se prejudicia conformitatea cu reglementările stabilite de normele sanitare veterinare transpuse în conformitate cu cerințele Uniunii Europene referitoare la comercializarea diferitelor produse, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că:

a) este stabilit în legislația națională principiul supravegherii calității lanțului de producție de către diferitele părți implicate;

b) sunt sporite măsurile de autocontrol cuprinse în caietul de sarcini pentru mărci și etichete.

(6) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene, la solicitarea acestora, despre prevederile stabilite în această privință și în special despre prevederile adoptate pentru controalele la care se referă alin. (3) pct. (i) și (ii).

Art. 10

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că termenii de referință și responsabilitățile medicilor veterinari care supraveghează fermele sunt extinse și asupra condițiilor de creștere și formelor de tratament prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(2) În acest cadru, medicul veterinar consemnează într-un registru ținut la fermă data și felul tratamentelor prescrise sau administrate, identificarea animalelor tratate, precum și perioadele de așteptare corespunzătoare.

(3) Crescătorul consemnează în registrul menționat la alin. (2) sau într-un registru în conformitate cu Norma sanitară veterinară privind Codul produselor medicinale veterinare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [69/2005](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 22 septembrie 2005, ce transpune în legislația națională Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/82/CE, data și natura tratamentului administrat. Acesta se asigură că au fost respectate perioadele de așteptare și păstrează rețetele timp de 5 ani.

(4) Crescătorii și medicii veterinari trebuie să furnizeze orice informație autorității competente, la cererea acesteia, și, în special, să furnizeze informații medicului veterinar oficial din abator privind conformitatea fermelor cu cerințele prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

CAPITOLUL IV: Măsurile oficiale de control

Art. 11

(1) Fără a se prejudicia controalele efectuate în cadrul implementării planului de supraveghere la care se referă art. 5 sau controalele prevăzute de normele sanitare veterinare specifice transpuse în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate proceda la controale oficiale prin sondaj:

a) în faza de fabricație a substanțelor prevăzute în grupa A din anexa nr. 1, precum și în faza de manipulare, depozitare, transport, distribuție, vânzare sau achiziționare;

b) pe parcursul lanțului de producție și distribuție a hranei pentru animale;

c) pe parcursul lanțului de producție a animalelor și a materiilor prime de origine animală reglementate de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(2) Controalele prevăzute la alin. (1) trebuie să fie efectuate în special pentru identificarea deținerii sau prezenței de substanțe ori produse interzise care pot fi administrate ilegal la animale în scopul îngrășării sau pentru efectuarea unor tratamente interzise.

(3) În cazul suspiciunii de fraudă și în cazul unui rezultat pozitiv al unuia dintre controalele prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile art. 16, 17, 18 și 19, precum și măsurile prevăzute la cap. V.

(4) Controalele care trebuie efectuate în abator sau la prima vânzare a animalelor de acvacultura și a produselor din pește pot fi reduse luându-se în considerare faptul că ferma de origine sau departamentul aparține unei rețele de supraveghere

epidemiologică ori unui sistem de supraveghere a calității, așa cum prevede art. 9 alin. (5) lit. a).

Art. 12

(1)Controalele prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor se efectuează inopinat de către autoritățile naționale competente.

(2)Proprietarul, persoana abilitată să dispună de animale ori reprezentantul acestora este obligat să faciliteze operațiunile de inspecție înainte de tăiere și în special să ajute medicul veterinar oficial sau personalul autorizat la orice manipulare considerată necesară.

Art. 13

Autoritatea competentă are obligația ca:

a)în cazul în care există suspiciunea că s-a aplicat un tratament ilegal, să solicite proprietarului sau deținătorului de animale ori medicului veterinar responsabil de fermă să prezinte documentele care justifică natura tratamentului;

b)în cazul în care această anchetă confirmă efectuarea unui tratament ilegal sau că au fost utilizate substanțe ori produse neautorizate sau când există motive pentru suspectarea utilizării acestora, să efectueze ori să dispună:

(i)controale prin sondaj la animalele din fermele de origine sau de proveniență, în vederea detectării utilizării de substanțe ori produse neautorizate și, în special, a eventualelor urme de implanturi. Aceste controale pot include prelevarea oficială de probe;

(ii)controale pentru decelarea reziduurilor de substanțe a căror utilizare este interzisă sau de substanțe ori produse neautorizate din fermele în care animalele sunt crescute, ținute sau îngrășate, inclusiv exploatațiunile care au legătură din punct de vedere administrativ cu astfel de ferme, ori din fermele de origine sau de proveniență a animalelor. Sunt necesare în acest scop probe oficiale din apa de băut și din furaje;

(iii)controale prin sondaj ale furajelor și ale apei potabile din exploatațiunile de origine sau de proveniență, precum și ale apei de captare, în cazul animalelor de acvacultură;

(iv)controalele prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a);

(v)orice controale solicitate pentru clarificarea originii substanțelor sau produselor neautorizate ori a animalelor tratate.

Art. 14

(1)Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară reprezintă laboratorul național de referință pentru reziduuri. Fiecare reziduu sau grupă de reziduuri este atribuită unui singur laborator național de referință.

(2)Acest laborator trebuie:

a)să coordoneze activitatea celorlalte laboratoare naționale abilitate pentru analiza reziduurilor, în particular pentru coordonarea standardelor și metodelor de analiză pentru fiecare reziduu sau grupă de reziduuri în cauză;

b)să asiste autoritatea competentă la structurarea planului de supraveghere a reziduurilor;

c)să organizeze periodic teste comparative pentru fiecare reziduu sau grupă de reziduuri pentru care a fost desemnat;

d)să verifice faptul că laboratoarele naționale au stabilit limitele de detecție în conformitate cu prevederile legale;

e)să asigure difuzarea de informații furnizate de laboratoarele comunitare de referință;

f)să asigure personalului posibilitatea de a participa la cursurile de perfecționare organizate de Comisia Europeană sau de laboratoarele comunitare de referință.

(3)Laboratoarele comunitare de referință sunt cele la care se referă anexa VII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 882/2004/CE privind

controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor.

(4) Laboratoarele oficiale pentru controlul reziduurilor sunt incluse în anexa nr. 7.

Art. 15

(1) Probele oficiale trebuie să fie prelevate în conformitate cu prevederile din anexele nr. 3, 4, 5 și 6 și trebuie examinate doar în laboratoare autorizate.

(2) În conformitate cu procedura comunitară, trebuie să fie specificate reguli detaliate pentru prelevarea de probe oficiale și metodele uzuale și de referință ce trebuie să fie utilizate pentru analiza probelor oficiale.

(3) Ori de câte ori este eliberată o autorizație de punere pe piață a unui produs medicinal veterinar destinat administrării la o specie de la care carnea sau produsul este destinat consumului uman, autoritățile competente transmit metodele de analiză uzuale în conformitate cu art. 12 alin. (3) lit. h) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [69/2005](#) și art. 7 din Regulamentul Consiliului 2.377/90/CEE ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală, laboratoarelor comunitare și naționale de referință pentru depistarea reziduurilor.

(4) Pentru substanțele cuprinse în grupa A, toate rezultatele pozitive obținute prin aplicarea unei metode uzuale în locul unei metode de referință trebuie să fie confirmate de un laborator aprobat utilizând metodele de referință stabilite în conformitate cu alin. (1), (2) și (3).

(5) Pentru toate substanțele, în situația înregistrării unor rezultate pozitive contestate, confirmarea sau infirmarea rezultatului examenului de laborator se efectuează de laboratorul național de referință desemnat în conformitate cu art. 14 alin. (1), analizele efectuându-se pe contraproba oficială. Cheltuielile aferente se suportă, în caz de confirmare, de reclamant.

(6) Atunci când după examinarea unei probe oficiale se constată un tratament ilegal, se aplică prevederile art. 16, 17, 18 și 19 împreună cu măsurile prevăzute la cap. V.

(7) Atunci când analizele evidențiază prezența reziduurilor de substanțe autorizate sau de contaminanți care depășesc nivelul stabilit de reglementările comunitare ori nivelul stabilit de legislația națională, se aplică prevederile art. 18 și 19.

(8) Atunci când examenele la care se referă alin. (8) și (9) se efectuează pe animale sau pe produse de origine animală din alt stat membru al Uniunii Europene, autoritatea competentă a statului membru de origine, la solicitarea motivată a autorității competente care efectuează examenul, aplică fermei ori unității de origine sau de proveniență prevederile art. 16 alin. (2), art. 17, 18 și 19, precum și măsurile prevăzute la cap. V.

(9) Atunci când examenul se efectuează pe animale sau pe produse de origine animală importate dintr-o țară terță, autoritatea competentă care efectuează acea examinare informează Comisia Europeană care aplică măsurile prevăzute de procedura comunitară.

Art. 16

(1) Atunci când sunt obținute rezultate pozitive, astfel cum prevede art. 15, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să obțină într-un interval cât mai scurt:

a) toate informațiile solicitate în vederea identificării animalului și fermei de origine sau de proveniență;

b) detalii complete cu privire la examenul efectuat și la rezultatele acestuia. Dacă în urma controalelor efectuate pe teritoriul României se impune efectuarea unei investigații sau a altei acțiuni în unul ori mai multe state membre ale Uniunii

Europene sau în țări terțe, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează celelalte state membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană.

☒ **(2)** Autoritatea corespunzătoare efectuează:

a) o anchetă în ferma de origine sau de proveniență, în funcție de caz, pentru a determina cauza prezenței reziduurilor;

b) în cazul unui tratament ilegal, ancheta referitoare la sursa sau sursele substanțelor ori produselor în cauză, după caz, privind fabricarea, manipularea, depozitarea, transportul, distribuția sau vânzarea;

c) orice alte anchete ulterioare pe care autoritatea le consideră necesare.

(3) Animalele de la care au fost prelevate probe trebuie identificate cu precizie. Acestea nu pot părăsi în nicio circumstanță ferma până la primirea rezultatelor controalelor efectuate.

☒ **Art. 17**

În cazul constatării unui tratament ilegal, autoritatea competentă trebuie să se asigure că efectivul de animale în cauză, în anchetele la care se referă art. 13 lit. b), este pus imediat sub control oficial. Aceasta trebuie să se asigure în plus de faptul că toate animalele în cauză sunt prevăzute cu marcă de identificare oficială și că s-a prelevat o probă oficială pe un eșantion reprezentativ statistic.

☒ **Art. 18**

(1) În momentul decelării de reziduuri de substanțe ori de produse autorizate peste limita maximă admisă pentru reziduuri, autoritatea competentă efectuează o anchetă în ferma de origine sau de proveniență, în funcție de caz, pentru a determina cauzele care au condus la depășirea limitei.

(2) În funcție de rezultatele anchetei, autoritatea competentă ia toate măsurile necesare pentru protecția sănătății publice, care pot include măsuri de interdicere a scoaterii animalelor și produselor din ferma în cauză sau de a părăsi ferma ori unitatea în cauză pentru o perioadă determinată.

(3) În cazul infracțiunilor repetate de depășire a limitelor maxime de reziduuri, în momentul comercializării pe piață a animalelor de către un crescător sau a produselor de către un crescător ori de o unitate de prelucrare, autoritățile competente trebuie să efectueze controale intensificate pe animalele și produsele din ferma și/sau unitatea în cauză pentru o perioadă de cel puțin 6 luni, cu interdicția valorificării produselor ori a carcaselor în așteptarea rezultatelor analizelor probelor prelevate.

(4) Când se constată depășirea limitei maxime de reziduuri trebuie luate măsuri pentru retragerea din consumul uman a carcaselor sau a produselor respective.

☒ **Art. 19**

(1) Costurile anchetelor și ale controalelor prevăzute la art. 16 sunt suportate de proprietarul sau deținătorul de animale.

(2) Costurile analizelor efectuate în baza art. 17 și 18 sunt suportate de proprietarul sau deținătorul de animale, în cazul în care în urma anchetei suspiciunea este confirmată.

(3) Fără a se prejudicia sancțiunile penale sau administrative, costul distrugerii animalelor depistate pozitive ori a animalelor care au fost considerate pozitive conform prevederilor art. 23 este suportat de proprietarul de animale, fără acordarea de compensații sau despăgubiri.

☒ **Art. 20**

(1) Se aplică, în sensul prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, Norma sanitară veterinară privind asistența mutuală între autoritățile administrative ale statelor membre ale Uniunii Europene și cooperarea acestora cu Comisia Europeană în scopul asigurării aplicării corecte a legislației din domeniile

veterinar și zootehnic, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [41/2006](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 3 martie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 89/608/CEE.

(2) Atunci când Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor consideră că în alt stat membru al Uniunii Europene controalele prevăzute de Directiva Consiliului 96/23/CE, transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, nu sunt efectuate sau au încetat să fie efectuate, informează autoritatea competentă a aceluși stat. Ca urmare a anchetei efectuate în conformitate cu art. 16 alin. (2), acea autoritate ia toate măsurile necesare și notifică cât mai curând posibil Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor despre deciziile luate și motivele acelor decizii.

(3) Dacă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor consideră că nu sunt luate astfel de măsuri sau acestea sunt inadecvate, aceasta împreună cu statul membru care a fost acuzat caută modalități și mijloace de remediere a situației, dacă este cazul, printr-o inspecție la fața locului.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și statul membru al Uniunii Europene în cauză informează Comisia Europeană în legătură cu litigiile și soluțiile la care s-a ajuns.

(5) Dacă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și statul membru al Uniunii Europene implicat în litigiu nu pot ajunge la o înțelegere, supun problema atenției Comisiei Europene într-o perioadă de timp rezonabilă, iar aceasta însărcinează unul sau mai mulți experți să delibereze asupra situației și să formuleze o opinie.

(6) Până la soluționarea situației, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor din România, ca stat membru de destinație, poate efectua controale pe produsele care provin din unitatea/unitățile sau exploatarea/exploatațiile la care se referă litigiul și, dacă rezultatul este pozitiv, ia măsuri similare celor prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. b) din Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare aplicabile comerțului intracomunitar cu produse de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [256/2006](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 89/662/CEE.

(7) Pot fi luate măsuri corespunzătoare conform rezoluției experților, în concordanță cu procedura comunitară.

(8) Acele măsuri pot fi revizuite în conformitate cu procedura comunitară, în lumina unei noi rezoluții a experților, emisă în 15 zile.

Art. 21

(1) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, experții veterinari ai Comisiei Europene, în cooperare cu Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, pot verifica la fața locului dacă au fost implementate uniform planul și sistemul pentru verificarea planului. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acordă toată asistența necesară experților în efectuarea îndatoririlor acestora.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor ia toate măsurile necesare pentru a lua în considerare rezultatele acestor verificări și notifică Comisiei Europene măsurile luate.

CAPITOLUL V: Măsuri ce trebuie luate în cazul constatării unei infrațiuni

☐Art. 22

Atunci când în posesia persoanelor neautorizate sunt descoperite substanțe sau produse neautorizate ori substanțe menționate în grupele A, B1 și B2 din anexa nr. 1, acele substanțe sau produse neautorizate trebuie să fie supuse controlului oficial până la adoptarea unor măsuri adecvate de către autoritatea competentă, fără a se aduce atingere eventualelor sancțiuni aplicate contravenientului/contravenienților.

☐Art. 23

(1) În perioada de interdicție prevăzută la art. 17, animalele din ferma în cauză nu pot părăsi ferma de origine sau nu pot fi cedate unei alte persoane, dacă ferma nu se află sub control oficial. Autoritatea competentă trebuie să ia măsuri restrictive corespunzătoare în funcție de natura substanței sau substanțelor identificate.

(2) După o prelevare de probe efectuată în conformitate cu art. 17, în cazul confirmării unui tratament ilegal, animalul sau animalele depistate pozitiv trebuie tăiate pe loc, fără întârziere, ori trimise direct la un abator desemnat sau la unitatea de ecarisare, în baza unui certificat veterinar oficial pentru a fi tăiate. Animalele tăiate în aceste condiții sunt trimise la o unitate de procesare cu risc înalt, așa cum este definită de Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002/CE ce stabilește reguli de sănătate cu privire la subproduse de origine animală care nu sunt destinate pentru consum uman.

(3) În plus, probele se prelevă pe cheltuiala proprietarului, pe ansamblul loturilor de animale aparținând exploatației controlate și susceptibile de a fi suspectate.

(4) Dacă jumătate sau mai mult din prelevările efectuate pe o probă reprezentativă, în conformitate cu art. 17, sunt pozitive, fermierul poate opta fie pentru efectuarea unui control la toate animalele prezente din fermă care pot fi suspectate, fie pentru tăierea acestor animale.

(5) Pentru o perioadă ulterioară de minimum 12 luni, exploatația/exploatațiile aparținând aceluiași proprietar va/vor face obiectul unui control riguros, în vederea depistării reziduurilor. În cazul în care fusese deja pus în aplicare un sistem organizat de autocontrol, proprietarul în cauză pierde beneficiul utilizării acestuia pe perioada menționată.

(6) În funcție de infraacțiunea constatată, exploatațiile sau unitățile care aprovizionează exploatația în cauză trebuie supuse unor controale suplimentare celor prevăzute la art. 11 alin. (1), pentru a se stabili sursa substanței în cauză. Această dispoziție se aplică pentru toate exploatațiile și unitățile aparținând, ca și exploatația de origine sau de proveniență, aceleiași filiere de aprovizionare cu animale sau cu hrană pentru animale.

☐Art. 24

☐**(1)** În cazul în care există suspiciuni ori dovezi că animalele respective au fost supuse unui tratament ilegal sau că le-au fost administrate substanțe ori produse neautorizate, medicul veterinar oficial dintr-un abator trebuie:

a) să dispună ca animalele să fie tăiate separat de celelalte loturi de animale care sosesc la abator;

b) să rețină carcasele și organele și să efectueze toate procedurile de prelevare de probe necesare pentru decelarea substanțelor în cauză;

c) să trimită carnea și organele la o unitate de procesare cu risc înalt, așa cum este definită de Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002/CE, fără despăgubire sau compensație, în cazul obținerii de rezultate pozitive. În acest caz se aplică art. 20, 21, 22 și 23.

(2) În cazul în care există suspiciuni sau dovezi că animalele în cauză au fost supuse unui tratament autorizat, dar nu au fost respectate perioadele de așteptare, medicul veterinar oficial din abator amână tăierea animalelor până când este sigur că reziduurile nu depășesc nivelurile admise.

(3) Această perioadă trebuie să fie, obligatoriu, mai mare decât perioada de așteptare prevăzută la art. 7 alin. (3) din norma sanitară veterinară, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [199/2006](#), ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 96/22/CE, pentru substanțele în cauză, sau perioadele de așteptare prevăzute în autorizația de comercializare.

(4) În cazuri de urgență sau dacă starea de sănătate a animalelor este grav afectată ori dacă infrastructura sau echipamentul din dotarea abatorului nu permite amânarea tăierii animalelor, acestea pot fi tăiate înainte de sfârșitul perioadei de interdicție ori de amânare. Carnea și organele vor fi reținute până la primirea rezultatelor controalelor oficiale efectuate de medicul veterinar oficial al laboratorului. Se admit pentru consum uman numai carnea și organele care conțin o cantitate de reziduuri care nu depășește nivelul admis.

(5) Medicul veterinar oficial dintr-un abator trebuie să declare improprii pentru consum uman carcasele și produsele pentru care nivelul reziduurilor depășește nivelul permis prin reglementările comunitare sau naționale.

Art. 25

În cazul confirmării utilizării sau fabricării de substanțe ori de produse neautorizate într-o unitate de producție, orice autorizații sau aprobări oficiale de care beneficiază unitatea în cauză vor fi suspendate pe perioada în care unitatea este supusă controalelor mai stricte. În cazul recidivei, astfel de autorizații sau aprobări sunt retrase definitiv.

Art. 26

Dreptul de contestație permis de legislația națională împotriva deciziilor luate de autoritățile competente în baza art. 23 și 24 nu trebuie să afecteze prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

Art. 27

Trebuie să fie luate măsuri administrative corespunzătoare împotriva oricărei persoane care se face responsabilă de distribuirea sau administrarea de substanțe ori de produse interzise sau pentru administrarea de substanțe ori de produse autorizate, în alte scopuri decât cele prevăzute de legislația existentă.

Art. 28

Toate formele de necooperare cu autoritatea competentă sau toate formele de obstrucționare din partea personalului ori a responsabilului unui abator sau, în cazul unei unități private, din partea proprietarului ori a proprietarilor abatorului sau din partea proprietarului de animale ori a persoanei care le deține, în timpul inspecției și prelevării de probe necesare implementării planului național de supraveghere a reziduurilor, precum și în timpul derulării anchetelor și controalelor prevăzute prin prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, atrag aplicarea de sancțiuni penale și/sau administrative corespunzătoare.

CAPITOLUL VI: Import din țări terțe

Art. 29

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană în fiecare an despre rezultatele controalelor cu privire la reziduuri efectuate la animalele și produsele de origine animală importate din țări terțe, în conformitate cu Norma sanitară veterinară care stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [206/2006](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 97/78/CE, și cu Norma sanitară veterinară privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor

veterinare pentru animalele care intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [243/2006](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 6 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/496/CEE.

Art. 30

(1) Dacă în urma controalelor prevăzute de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [206/2006](#) și de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [243/2006](#) reiese că au fost utilizate produse sau substanțe neautorizate pentru tratamentul animalelor dintr-un lot de animale dat, lot de animale în înțelesul art. 2 alin. (2) lit. e) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [243/2006](#), sau reiese prezența unor astfel de produse ori substanțe, la întregul lot de animale sau la o parte a acestuia care provine din aceeași unitate, autoritatea competentă ia următoarele măsuri cu privire la animalele și produsele implicate într-o astfel de utilizare:

a) informează Comisia Europeană despre natura produselor utilizate și despre lotul în cauză;

b) întărește controlul la toate loturile de animale sau de produse care provin din aceeași sursă. În special, următoarele 10 loturi care provin din aceeași sursă trebuie să fie reținute la postul de inspecție de frontieră, pentru un control privind reziduurile prin prelevarea unei probe reprezentative din fiecare lot sau parte a lotului, în schimbul depunerii unei garanții pentru cheltuieli de control. Atunci când aceste controale pun în evidență prezența substanțelor sau produselor neautorizate ori atunci când au fost depășite limitele maxime, se aplică prevederile art. 19, 20, 21 și 22 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 882/2004/CE privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de bunăstare a animalelor;

c) Comisia Europeană va fi informată despre rezultatul controalelor suplimentare efectuate și pe baza acestei informații va efectua toate anchetele necesare pentru determinarea motivelor și originii infracțiunilor constatate.

(2) Atunci când controalele prevăzute de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [206/2006](#) pun în evidență depășirea limitelor maxime de reziduuri se recurge la controalele prevăzute la alin. (1) lit. b).

CAPITOLUL VII: Dispoziții finale

Art. 31

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative și prevederile administrative necesare implementării prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

Art. 32

Anexele nr. 1 -7 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

ANEXA Nr. 1:

(A) Grupa A: Substanțe cu efect anabolizant și substanțe neautorizate

1. Stiibene, derivați ai stilbenelor, precum și sărurile sau esterii acestora;

2. Agenți antitiroidieni;

3. Steroizi;

4. Lactone ale acidului rezorcilic, inclusiv zeranol
5. Betaagoniste;
6. Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul Consiliului 2.377/90 ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală.
- ☐ **(B)** Grupa B: Medicamente veterinare¹⁾ și contaminanți
1. Substanțe antibacteriene, antibiotice, sulfonamide și quinolone
- ☐ 2. Alte medicamente veterinare:
- a) antihelmintice;
- b) anticoccidiene, inclusiv nitroimidazoli;
- c) carbamați și piretroide;
- d) tranchilizante;
- e) antiinflamatorii nesteroidine;
- f) alte substanțe cu acțiune farmacologică.
- ☐ 3. Alte substanțe și contaminanți din mediul înconjurător:
- a) compuși organoclorurați, inclusiv PCB;
- b) compuși organofosforici;
- c) elemente chimice;
- d) micotoxine;
- e) coloranți;
- ☐ f) alte substanțe.

¹⁾ Inclusiv substanțe neînregistrate care ar putea fi utilizate în scopuri veterinare.

☐ **ANEXA Nr. 2: GRUPELE de reziduuri sau substanțe ce se determină pe specii de animale, furaje, apă și produse primare de origine animală**

Specia de animale și tipul de produse de origine animală Grupa de substanțe		Bovine, ovine, caprine, porcine, cabaline	Păsări	Animale de acvacultură	Lapte	Ouă	Carne de iepure de casă, vânat sălbatic*) și vânat de crescătorie	Miere
A	1	X	X	X			X	
	2	X	X				X	
	3	X	X	X			X	
	4	X	X				X	
	5	X	X				X	
	6	X	X	X	X	X	X	
B	1	X	X	X	X	X	X	X
	2a)	X	X	X	X		X	
	b)	X	X			X	X	
	c)	X	X				X	X
	d)	X						
	e)	X	X		X		X	
	f)							
	3a)	X	X	X	X	X	X	X
	b)	X			X			X
	c)	X	X	X	X		X	X
	d)	X	X	X	X			
	e)			X				
	f)							

*) Pentru vânatul sălbatic se fac numai determinări de elemente chimice.

ANEXA Nr. 3: PROCEDURA de prelevare a probelor oficiale

1. Planul de control al reziduurilor trebuie utilizat pentru supravegherea și prezentarea motivelor pentru riscurile determinate de existența reziduurilor din alimentele de origine animală din ferme, abatoare, unități procesatoare de lapte, pește și stațiile de colectare și ambalare a ouălor. Probele oficiale trebuie să fie prelevate în conformitate cu capitolul relevant din anexa nr. 4 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor. Ori de câte ori sunt prelevate probe oficiale, prelevarea trebuie să fie neprevăzută, neașteptată și să nu fie efectuată la intervale de timp prestabilite și nici într-o anumită zi a săptămânii. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că elementul de surpriză al controalelor este menținut constant.

2. Pentru substanțele din grupa A, supravegherea are ca scop descoperirea administrării ilegale de substanțe interzise și, respectiv, administrarea abuzivă de substanțe aprobate. La prelevare trebuie urmărite prevederile anexei nr. 4. Probele trebuie să ia în considerare următoarele criterii minime: sex, vârstă, specie, sistem de îngrășare, toate informațiile disponibile, precum și toate evidențele de utilizare neadecvată sau de abuz de substanțe din acest grup.

3. Pentru substanțele din grupa B, supravegherea are ca scop în special controlul conformității reziduurilor de medicamente de uz veterinar menționate în anexele I și III la Regulamentul Consiliului 2.377/90 ce stabilește o procedură comunitară pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală, cu limitele maxime pentru reziduuri, precum și nivelurile maxime de pesticide prevăzute de anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [23/2007](#), precum și monitorizarea concentrației contaminanților mediului înconjurător.

4. Toate probele trebuie să fie prelevate selectiv, conform criteriilor stabilite printr-o decizie a Comisiei Europene, cu excepția cazului în care prelevarea randomizată poate fi justificată de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor la prezentarea programului național Comisiei Europene.

ANEXA Nr. 4: NUMĂRUL ȘI FRECVENȚA PRELEVĂRILOR DE PROBE

Scopul prezentei anexe este de a defini numărul minim de animale de la care trebuie să fie prelevate probe. Fiecare probă poate fi analizată pentru detectarea prezenței reziduurilor.

CAPITOLUL I: Bovine, porcine, ovine, caprine și ecvine

1. Bovine

Numărul minim de animale care trebuie să fie controlate în fiecare an pentru decelarea reziduurilor și substanțelor nepermise trebuie să fie cel puțin egal cu 0,4% din numărul bovinelor tăiate în anul precedent, cu următoarea repartizare:

1.1. Grupa A: 0,25%, împărțită după cum urmează:

a) jumătate din probe trebuie să fie prelevate de la animalele vii din exploatație; [prin derogare, 25% din probele analizate pentru determinarea substanțelor din grupa A5 pot fi prelevate din material adecvat (furaje, apă etc.)]

b) jumătate din numărul total de probe trebuie să fie prelevate din abator.

Fiecare subgrup din grupa A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe prelevate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea

Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

▣1.2. Grupa B: 0,15%

a) 30% din numărul de probe trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B1;

b) 30% din numărul de probe trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B2;

▣c) 10% din numărul de probe trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B3.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

▣2. Porcine

Numărul minim de animale care trebuie să fie verificate în fiecare an pentru decelarea reziduurilor și substanțelor interzise trebuie să fie cel puțin egal cu 0,05% din numărul de porcine tăiate în anul precedent, cu următoarea repartizare:

Grupa A: 0,02%

În cazul în care se prelevă probe de la animale la abator, sunt necesare la nivelul fermei analize suplimentare sau testarea tuturor parametrilor adecvați din apă, furaje, fecale. În acest caz, numărul minim de ferme care trebuie să fie controlate anual trebuie să reprezinte cel puțin o fermă per 100.000 de porci tăiați în anul precedent.

Fiecare subgrup din grupa A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe care sunt prelevate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Grupa B: 0,03%

Trebuie să fie respectată aceeași pondere pe subgrup ca și pentru bovine. Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

▣3. Ovine și caprine

Numărul minim de animale care trebuie să fie verificat pentru reziduuri și substanțe interzise trebuie să fie cel puțin egal cu 0,05% din numărul de ovine și caprine în vârstă de peste 3 luni tăiate în anul precedent, cu următoarea pondere:

Grupa A: 0,01%

Fiecare subgrup din grupa A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe ce trebuie să fie colectate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Grupa B: 0,04%

Trebuie să fie respectată aceeași pondere per subgrup ca și pentru bovine. Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

▣4. Ecvine

Numărul de probe trebuie să fie stabilit de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în conformitate cu problemele identificate.

▣**CAPITOLUL II: Pui de carne, găini reformă, curci, alte păsări**

O probă constă în una sau mai multe animale, în funcție de cerințele metodelor analitice.

Pentru fiecare categorie de păsări (pui de carne, găini reformă, curci sau alte păsări), numărul minim de probe prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 1 per 200 de tone din producția anuală (greutatea la tăiere), cu un minim de 100 de probe pentru fiecare grup de substanțe, dacă producția anuală a categoriei de păsări este peste 5.000 tone.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

Grupa A: 50% din numărul total de probe

Echivalentul unei cincimi din aceste probe trebuie să fie prelevat la nivel de fermă. Fiecare subgrup al grupei A trebuie să fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe care trebuie să fie colectate pentru grupa A. Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu experiența și informațiile de care dispune Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Grupa B: 50% din numărul total de probe:

a) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B1;

b) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B2;

c) 10% trebuie să fie verificate pentru substanțele din grupa B3.

Restul de probe trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

CAPITOLUL III: Produse de acvacultură

1. Produse din pește de crescătorie

O probă este reprezentată de unul sau mai mulți pești, în funcție de mărimea peștelui și de cerințele metodei analitice.

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să respecte numărul minim de probe prelevate și frecvențele menționate mai jos, ținând cont de producția peștilor de fermă (exprimată în tone).

Numărul minim de probe prelevate anual trebuie să fie cel puțin 1/100 tone din producția anuală.

Compușii ce urmează a fi analizați și probele prelevate pentru analiză trebuie selectate în funcție de probabilitatea de utilizare a acestor substanțe.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

Grupa A: o treime din numărul total de probe

Toate probele trebuie să fie prelevate la nivelul fermei, din peștii aflați în toate stadiile de creștere¹⁾, inclusiv peștii care sunt destinați punerii pe piață pentru consum.

Grupa B: două treimi din numărul total de probe

Prelevarea trebuie să fie efectuată:

a) de preferință la fermă, pe peștele destinat punerii pe piață pentru consum;

b) la unitatea de prelucrare sau la nivelul depozitelor de vânzare angro, pe pești proaspeți, în condiții în care poate fi realizată trasabilitatea la ferma de origine, dacă există un rezultat pozitiv.

În toate cazurile, probele prelevate în fermă pot fi luate dintr-un minimum de 10% din unitățile de producție înregistrate.

2. Alte produse de acvacultură

Atunci când există suspiciuni privind administrarea de produse medicinale veterinare sau substanțe chimice altor produse de acvacultură sau când se suspectează contaminarea mediului înconjurător, aceste specii trebuie să fie incluse în planul de prelevare în proporție cu producția acestora ca probe suplimentare celor prelevate pentru produsele din pește de crescătorie.

¹⁾ Pentru fermele de fructe de mare, în care condițiile de prelevare pot fi extrem de dificile, probele pot fi luate din furaje, în locul probelor din pești.

ANEXA Nr. 5: NUMĂRUL ȘI FRECVENȚA prelevărilor de probe pentru supravegherea anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în lapte, ouă, carne de iepure de casă, carne de vânat sălbatic și de crescătorie, miere

CAPITOLUL I: Lapte

(1) Lapte de vacă

A) Cerințe de prelevare a probelor

1.Fiecare prelevare oficială de probe trebuie să fie efectuată de autoritățile competente oficiale astfel încât să fie întotdeauna posibilă identificarea fermei de origine a laptelui.

2.Pot fi prelevate probe:

a) fie la nivelul fermei, din rezervorul de colectare;

b) fie la nivelul fabricii de prelucrare a laptelui, înainte ca cisterna să fie descărcată.

3.Derogarea de la principiul anterior al trasabilității fermei de origine poate fi acceptată pentru substanțele sau reziduurile prevăzute în grupa B 3 a), b) și c) din anexa nr. 1 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

4.Probele trebuie să fie prelevate numai din lapte crud.

Mărimea probei prelevate depinde de metodele de analiză utilizate.

B) Numărul și frecvența prelevărilor de probe

Numărul anual al probelor prelevate este 1 per 15.000 tone din producția anuală de lapte, cu un minim de 300 de probe.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

a) 70% din probe trebuie să fie examinate pentru prezența reziduurilor de medicamente veterinare. În acest caz, fiecare probă trebuie să fie testată pentru cel puțin 4 compuși diferiți, de la cel puțin 3 dintre grupele A 6, B 1, B 2 a) și B 2 e) din anexa nr. 1;

b) 15% din probele prelevate trebuie să fie testate pentru decelarea reziduurilor desemnate în grupa B 3 din anexa nr. 1;

c) restul de 15% trebuie să fie alocat în conformitate cu situația din România.

(2) Lapte de oaie, capră și iapă

Numărul probelor prelevate pentru aceste specii se stabilește de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în concordanță cu nivelul producției și cu problemele identificate. Laptele de la aceste specii trebuie să fie inclus în planul de prelevare a probelor ca probe suplimentare celor prelevate pentru laptele de vacă.

CAPITOLUL II: Ouă

(1) Ouă de găină

A) Cerințe pentru prelevarea probelor

1.Fiecare prelevare oficială trebuie să fie efectuată de autoritățile competente oficiale în așa fel încât să fie întotdeauna posibilă identificarea fermei de unde provin ouăle.

2.Probele pot fi prelevate:

a) fie la nivel de fermă;

b) fie la nivelul centrului de ambalare.

Mărimea probei este de cel puțin 12 ouă sau mai multe, în funcție de metodele analitice utilizate.

B) Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul de probe ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 1/1.000 tone din producția anuală de ouă de consum, cu un minim de 200 de probe.

Numărul de probe prelevate pentru aceste specii trebuie să fie stabilit de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în concordanță cu structura industriei, în special în ceea ce privește nivelurile de integrare din cadrul acesteia.

Cel puțin 30% din probe trebuie să fie colectate din centrele de ambalare care reprezintă cea mai semnificativă proporție de ouă destinate consumului uman.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

a) 70% din probele prelevate trebuie să fie testate pentru cel puțin un compus din următoarele grupe: grupele A 6, B 1 și B 2 b), menționate în anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor;

b)30% din probele prelevate trebuie să fie alocate în concordanță cu situația din România, dar trebuie să includă anumite analize pentru substanțe din grupul B 3 a) din anexa nr. 1.

▣(2)Ouă de la alte specii de păsări

Numărul de probe prelevate pentru aceste specii trebuie să fie stabilit de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în concordanță cu nivelul producției și cu problemele identificate. Ouăle de la aceste specii trebuie să fie incluse în planul de prelevare ca probe suplimentare celor prelevate pentru găini ouătoare.

▣CAPITOLUL III: Carne de iepure, carne de vânat sălbatic și vânat de crescătorie

▣(1)Carne de iepure

▣(A)Cerințe pentru prelevarea probelor

O probă constă din unul sau mai multe animale provenite de la același producător, în concordanță cu cerințele metodelor analitice.

1.Fiecare prelevare oficială trebuie să fie efectuată de autoritățile competente oficiale astfel încât să fie întotdeauna posibilă identificarea fermei de origine a iepurilor.

▣2.Pot fi prelevate probe, în concordanță cu structura producției de iepuri din România:

a)fie la nivelul fermei;

b)fie la nivelul abatoarelor înregistrate (în conformitate cu prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului 854/2004/CE ce stabilește reguli specifice pentru organizarea de controale oficiale privind produsele de origine animală destinate pentru consum uman).

Fără a se prejudicia prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, anumite probe suplimentare din apa de băut și din furaje pot fi prelevate la nivelul fermei, pentru controlul substanțelor ilegale.

▣(B)Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie egal cu 10/300 de tone din producția anuală (greutatea la tăiere) pentru primele 3.000 de tone de producție și o probă pentru fiecare 300 de tone suplimentare.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare: (referință la anexa nr. 1)

▣1.grupa A: 30% din totalul numărului de probe prelevate:

a)70% trebuie să fie controlate pentru substanțe din grupa A 6;

b)30% trebuie să fie controlate pentru substanțe din alte subgrupe ale grupei A;

▣2.grupa B: 70% din totalul numărului de probe prelevate:

a)30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 1;

b)30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 2;

c)10% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 3.

Restul de probe trebuie să fie alocat în concordanță cu situația din România.

▣(2)Vânat de crescătorie

▣(A)Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitică utilizată.

Probele trebuie să fie prelevate la nivel de unitate procesatoare. Trebuie să fie posibilă trasabilitatea animalelor sau a cărnii acestora până la ferma de origine.

Trebuie să fie prelevate la nivel de fermă unele probe suplimentare din apa de băut și din furaje pentru controlul substanțelor ilegale, fără a se prejudicia prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor.

▣(B)Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 100 de probe.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

1. Grupa A: 20% din totalul numărului de probe
Majoritatea prelevărilor trebuie să fie analizate pentru compuși din grupele A 5 și A 6.

2. Grupa B: 70% din numărul total de probe

Repartizarea trebuie să fie:

- a) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 1;
- b) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 2 a) și b);
- c) 10% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 2 c) și e);
- d) 30% trebuie să fie verificate pentru substanțe din grupa B 3.

Restul de probe (10%) va fi alocat în concordanță cu experiența Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor furnizează Comisiei Europene cifrele care corespund producției naționale de carne de vânat de crescătorie destinată pentru consum uman.

3) Vânat sălbatic

A) Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitică utilizată.

Probele trebuie să fie prelevate la nivel de unitate procesatoare sau la locul de vânătoare.

Trebuie să fie posibilă trasabilitatea animalelor până la regiunea unde acestea au fost vâdate.

B) Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 100 de probe.

Aceste probe trebuie să fie prelevate pentru a se analiza reziduurile de elemente chimice.

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor furnizează Comisiei Europene cifrele care corespund producției naționale anuale de vânat sălbatic destinat consumului uman.

CAPITOLUL IV: Miere

A) Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitică utilizată.

Probele pot fi prelevate în orice punct al lanțului de producție, cu condiția să fie posibilă trasabilitatea producătorului original al mierii.

B) Numărul și frecvența de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie să fie prelevate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 10 per 300 de tone din producția anuală, pentru primele 3.000 de tone de producție și o probă pentru fiecare 300 de tone suplimentare.

Trebuie să fie respectată următoarea repartizare:

a) grupa B 1 și grupa B 2 c): 50% din numărul total de probe;

b) grupa B 3 a), b) și c): 40% din numărul total de probe.

Restul de probe (10%) trebuie să fie alocat în concordanță cu experiența Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor. Trebuie să fie acordată o atenție deosebită micotoxinelor.

ANEXA Nr. 6: PROCEDURI de prelevare oficială a probelor și de prelucrare oficială a acestora

1. Responsabilități

1.1. Inspector

Inspectorii oficiali trebuie să fie desemnați de către autoritatea competentă pentru prelevarea, înregistrarea, pregătirea și organizarea transportului probelor pentru controlul oficial în condiții corespunzătoare.

1.2. Laboratoare aprobate

Analizele probelor trebuie să fie efectuate exclusiv de laboratoarele aprobate pentru controlul oficial al reziduurilor de către autoritatea competentă.

Sunt solicitate pentru laboratoarele autorizate participarea la o evaluare externă de control al calității recunoscută internațional și schema de acreditare. Aceste laboratoare trebuie să-și dovedească competența prin participarea regulată și cu succes la programe adecvate de testare a competenței, recunoscute sau organizate de laboratoarele de referință naționale ori comunitare.

2. Prelevarea de probe

2.1. Aspecte fundamentale

Ori de câte ori sunt prelevate probe oficiale, prelevarea de probe trebuie să fie neprevăzută, neașteptată și efectuată la ore și zile din săptămână care nu au fost stabilite anterior. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să ia toate precauțiile necesare pentru a se asigura că elementul surpriză în controale este menținut în permanență.

Prelevarea de probe trebuie să fie efectuată la intervale variate, repartizate pe ansamblul întregului an la unitățile menționate la pct. 1 din anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor. În acest context, trebuie să se ia în considerare faptul că un anumit număr de substanțe sunt administrate doar în perioade speciale.

Fără a se aduce atingere dispozițiilor planului de control al reziduurilor, trebuie să fie luate în considerație și alte informații disponibile atunci când se selectează probele, ca de exemplu utilizarea substanțelor necunoscute în prezent, apariția bruscă a bolilor în anumite regiuni, existența unor practici frauduloase etc.

2.2. Strategia prelevării de probe

Planul de control al reziduurilor urmărește:

- a) detectarea tuturor tratamentelor ilegale, așa cum au fost definite la art. 2 lit. b);
- b) controlul conformității reziduurilor de medicamente veterinare cu limitele maxime de reziduuri stabilite de anexele nr. I și III la Regulamentul Consiliului 2377/90/CEE și cu nivelurile maxime de pesticide stabilite de anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. [23/2007](#) sau prin reglementările naționale în materie de contaminanți din mediul înconjurător;
- c) supravegherea și revelarea motivelor pentru reziduurile din alimentele de origine animală.

2.3. Colectarea probelor

2.3.1. Definiții

2.3.1.1. Proba cu scop determinat

Proba cu scop determinat este o probă ce este prelevată în concordanță cu strategia de prelevare de probe, așa cum a fost definită la pct. 2.2 menționat anterior.

2.3.1.2. Proba suspectă

Proba suspectă este o probă ce este prelevată:

- a) ca o consecință a rezultatelor pozitive la probele prelevate în concordanță cu cerințele art. 5;
- b) ca o consecință a art. 11;
- c) ca cerințe ale art. 24.

2.3.1.3. Proba randomizată

Proba randomizată este o probă care este prelevată în baza considerațiilor statistice, pentru a furniza date reprezentative.

2.3.2. Prelevarea de probe cu scop determinat în cadrul fermei

2.3.2.1. Criterii pentru selectarea probei cu scop determinat

Fermele care fac obiectul recoltării de probe cu scop determinat pot fi alese pe baza cunoașterii locului sau a oricăror alte informații relevante, cum ar fi sistemul de

îngrășare, rasa și sexul animalului. Inspectorul efectuează apoi o evaluare a întregului efectiv din fermă, pentru a selecta acele animale de la care urmează să fie prelevate probe. Pentru realizarea acestei evaluări, trebuie să fie aplicate, printre altele, următoarele criterii:

- a) indicarea utilizării substanțelor farmacologic active;
- b) caracteristici sexuale secundare;
- c) modificări comportamentale;
- d) același nivel de dezvoltare într-un grup de animale de diferite rase/categorii;
- e) animale cu o bună conformație și grăsime puțină.

2.3.2.2. Tipul de probă cu scop determinat ce urmează să fie colectată

Pentru detectarea substanțelor farmaceutic active, probele adecvate ce corespund sunt prelevate în concordanță cu prevederile din planul de control al reziduurilor.

2.3.3. Prelevarea de probe-țintă în unitățile de prelucrare primară

2.3.3.1. Criterii de selectare

În realizarea evaluării acestora pe carcassele de animale și/sau produse de origine animală ce urmează să fie supuse prelevării de probe, inspectorul trebuie să aplice, printre altele, următoarele criterii:

- a) sex, vârstă, specie și sistem de creștere;
- b) informații despre producător;
- c) indicații de utilizare a substanțelor farmaceutic active;
- d) practicile curente cu privire la administrarea substanțelor farmaceutic active speciale în sistemul de producție al fermei respective.

Atunci când se prelevă probele, trebuie să se evite prelevarea repetată de probe de la un singur producător.

2.3.3.2. Tipul de probe prelevate

Pentru detectarea substanțelor farmaceutic active, probele adecvate sunt prelevate în concordanță cu prevederile planului de control al reziduurilor.

2.4. Cantitatea de probe

Cantitățile minime de probe trebuie să fie definite în cadrul planului național de control al reziduurilor. Acestea trebuie să fie suficiente pentru a se permite laboratoarelor aprobate să efectueze procedurile analitice necesare pentru a completa analizele de screening și de confirmare.

2.5. Divizarea în subprobe

În afară de cazul în care este imposibil din punct de vedere tehnic sau legislația națională nu are prevederi în acest sens, fiecare probă trebuie să fie divizată în cel puțin două subprobe echivalente, fiecare permițând realizarea procedurii analitice complete. Subdivizarea poate avea loc la locul de prelevare a probelor sau în laborator.

2.6. Recipiente pentru prelevarea de probe

Probele trebuie să fie colectate în recipiente corespunzătoare, pentru a se menține integritatea și trasabilitatea acestora. În special, recipientele trebuie să fie concepute astfel încât să prevină substituția, contaminarea încrucișată și degradarea probei.

Recipientele trebuie să fie sigilate oficial.

2.7. Nota de însoțire

Nota de însoțire sau procesul-verbal de recoltare a probelor în vederea determinării reziduurilor trebuie să fie întocmită/întocmit după modelul următor:

PROCES-VERBAL de recoltare a probelor în vederea determinării reziduurilor

Denumirea și adresa autorității competente	Numele medicului veterinar oficial Codul de identificare	Codul (nr.) oficial al probei _ _ _ _ _ _ _ Data recoltării/...../..... Ora: _ _ _	Cod unic de înregistrare în laborator _ _ _ _ _ _ _ Data intrării în laborator/...../..... Ora:
---	---	--	--

	_ _ _ _ _ _ _		_ _ _
Numele laboratorului			
Numele și adresa proprietarului			
Numele și adresa fermei			
Numele și adresa unității		Numele și adresa unității de origine	
Nr. DVCI			

Identificarea animalului (nr. matricol)		_ _ _ _ _ _ _											
Specia animalului		Vârsta an/luni			Sex	M	F						
Identificarea produsului (denumire, cod CN, lot, șarjă)													
Matricea		Cantitatea		Data fabricației/termen valabilitate*)									
Nr. sigiliului probei	_ _ _ _ _ _ _	Nr. sigiliului contraprobei	_ _ _ _ _ _ _										
Medicația utilizată cu 4 săptămâni înainte de recoltare	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>												
Condiții termice	refrigerare _			congelare _									
Analizele solicitate**) GRUPA	Specificați substanțele din cadrul grupei**)												
A1 _ B1 _ B3a _													
A2 _ B2a _ B3b _													
A3 _ B2b _ B3c _													
A4 _ B2c _ B3d _													
A5 _ B2d _ B3e _													
A6 _ B2e _													
B2f _													
Semnătura celui care a efectuat recoltarea	Ștampila oficială a autorității competente		Certificare prin semnătură (de exemplu, a proprietarului, a șefului de fermă, a persoanei responsabile din abator)										

*) Cu excepția produselor biologice recoltate de la animale în viață.

**) Câmpurile se completează în mod obligatoriu.

Această notă de însoțire este înmănată laboratorului pentru analiza de rutină împreună cu probele.

2.8. Transport și depozitare

Planul de control al reziduurilor trebuie să specifice condițiile corespunzătoare de depozitare și transport pentru fiecare combinație substanță analitică/matrice pentru a se asigura stabilitatea substanței analizate și integritatea probei. O atenție specifică trebuie să fie acordată boxelor de transport, temperaturii și termenelor de distribuire către laboratorul responsabil.

În cazul nerespectării cerințelor planului de control, laboratorul informează autoritatea competentă fără întârziere.

ANEXA Nr. 7: LABORATOARELE OFICIALE pentru controlul reziduurilor

Județul	Substanța
---------	-----------

Alba	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona
	B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide)
Bacău	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona
	B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide)
București	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE
	B.2b) Substanțe coccidiostatice
	B.2c) Carbamați și piretroide
	B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
	B.3b) Pesticide organofosforice
	B.3c) Metale grele
Călărași	B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
	B.3b) Pesticide organofosforice
	B.3c) Metale grele
Constanța	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol)
	A.2 Substanțe tireostatice
	A.3 Steroizi
	A.4 Lactone ale acidului rezorcilic
	A.5 Substanțe betaagoniste
	B.2a) Substanțe antihelmintice
	B.3b) Pesticide organofosforice
	B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
Iași	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol)
	A.4 Lactone ale acidului rezorcilic
	B.3c) Metale grele
Suceava	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE
	B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
Timiș	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol)
	A.2 Substanțe tireostatice
	A.3 Steroizi
	A.4 Lactone ale acidului rezorcilic
	A.5 Substanțe betaagoniste
	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE
	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona
	B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide)
	B.2a) Substanțe antihelmintice
	B.2b) Substanțe coccidiostatice
B.2d) Tranchilizante și betablocante	
Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară	B.2a) Substanțe antihelmintice
	B.2e) Agenți antiinflamatori nesteroidici
	B.2f) Alte substanțe cu acțiune farmacologică
	B.3d) Micotoxine
	B.3e) Coloranți

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 272 din data de 24 aprilie 2007